

BIBLIOTEKA

E

8JH-1

D 32

SHTETIT

GJIROKASTËR

Faik Deda

Isoja
e kësaj
toke
POEZI

SH-1
032

Faik Deda

Isoja
e kësaj
toke

33288

POEZI

SHTËPIA BOTUESE
«NAIM FRASHËRI»

MOTIVE NGA VENDLINDJA

ÇAST MËNGJESI NË NIVICËT

Flakëritje ngjyrë gjaku përmbi kreshta,
nis zhuzhima e bletëve nëpër hoje;
pikon dritë dita ndër lugje e vreshta,
koha rrjedh këngë në gurgullimë krojesh.

Tek ai plepi i bardhë i fëmijnisë sime,
dy sorkadhe qetuan hapat ndanë ledhit;
buzët e mallit
nga bregu i kujtimeve,
çlodhen mbi degëzat e brirëve të një dreri...

TE PRAGU I SHTËPISË KU LINDA

Pikon' e malluar
një heshtje malli.

Prag' i shtëpisë,
kryegëzimi im,
ti që lind pranverën,
o i rrahuri suferina!...

Nga udh' e ngazëllimit
gjer tek psherëtima,
ndiej gjuhën e gurtë
të gurëve të murmë.

Bari i avllisë qeton vallen,
nën pikat e para të një shiu të qetë,
dashuri e shpirtit
pikon mbi gurët me heshtje të blertë.

Prag, o pragu i shtëpisë,
ti, derti

o malli im!...

Bëj të thërras

e, prap' e prap' bie në mendime...

Te shteg' i avllisë
blegërin e blegërin

ai qengji i bukur i fëmijnisë sime...

PEIZAZH

Nata hapi krahët pa kuptuar,
shtigjesh shtyhen lesat qetë-qetë;
hën' e lodhur se ç'po rri menduar,
një kanat të mbyllet dikë pret...

Nis përkunden panjat n'ato ledhe,
qeni i leh hënës plot zemërim;
larg, një culë seç ligjëron me derte,
nga kopeja vjen një blegërimë...

Çlodhen pllajat ngjyer në flori,
gërhet një traktor tej përmbi grykë;
tundet mani i moçmë në avlli,
një kanat u mbyll, u çel një dritë...

U R A

Mbi përroin e thellë
e të lashtë sa gurgullima,
duke tokur prerazi dy brigje,
një urë në vendlindje...

Gurët krejt skalitur
me daltë dhembshuric.

Një nga një të lidhur
gurët në gjerdan —
me gjilpërë pandryshkur
derti për vatan.

Sa herë që marr udhë
se ç'më shfaqet ura.

Kaq shpesh
ajo urë
sado të jem larg.

Ja, ashtu... nga këmbët
fare pak e ngrënë,

E pashlyer në kujtesë,
nga malli — e rëndë.

Një urë në vendlindje.

ETYD MËNGJESI

Tringëllin ndër tinguj,
derdh dritë hap më hap,
çdo jehonë honesh
e tret pa kuptuar.

Tej nga shtegu
fyelli
çeli një kanat,
për atje
dy çape
ç'u nisën nxituar...

F'SHATI IM

Çati të bardha,
nga dielli pragjet,
strehët buz' qershive.

Malet
zbardhur bore,
thinjur lashtësive;
nga përrenj pa numër
pak nga pak të ngrënë.

Një liqen gëzimi supesh,
ndër gjunjë
lum' i vogël i argjendtë.

Ai lumë i fëmijërisë...

Rrallë rrjedh i heshtur,
po gjithnjë më nge...